

който да може да държи водѣ, и да трае на огънътъ. Единъ день като съдяхъ край огнището си съгледахъ въ огънътъ едияъ [черяпъ отъ струшенъ съждинъ], кой то бѣше ся испекъ въ огънътъ и станълъ бѣ ягъкъ като камъкъ и зачервилъ ся бѣ като черапица. Зарадванъ отъ туй открытие, побързахъ да туръж на жарътъ тритъ си голѣмы стомни, и три гърнета; послѣ запалихъ наоколо голѣмъ огънъ, на който пла-
мъкътъ бѣше толкозъ голѣмъ щото въ малко врѣме съждоветъ ми ся зачервихъ и свѣтниожъ безъ да ся пукне нѣкое. Оставилъ гы на тжъзъ горещинъ нѣщо петь или шесть часа наредъ, докѣто единъ отъ тѣхъ вече взе да тлѣе, по-
неже малкигъ камъченца и пѣсчинки които ся намѣрваха между прѣстъ-тѣ ся раступяваха отъ силата на огъна, и станали бѣхъ на стъкло, ако да не направяхъ постепенно огънътъ по-
умъренъ. Цѣлѣ нощъ стояхъ правъ и будень отъ страхъ да не бы да угасне огънътъ от-
веденъ-тѣ; на присъмнуваніе намѣрихъ ся сту-
панинъ на три стомни, не казвамъ хубавы, но
добры, и други три гърнета добре опечены, отъ
които едното даже поради растопяваніето на
дребните камъчета и пѣсчинки бѣше ся и